

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Ε΄.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΗ. ΛΑΜΠΡΟΥ 1

23

Χαρτ. 0,22 X 0,157. Αἰῶνος ΧΙΧ (φ. 56).

1 (φ. 2α). Ἀποφθέγματα ἀνεπίγραφα.

Ἄρχ. Πέντε πράγματα εἶναι τὰ πλέον ἀνωφελέη εἰς τὸν κόσμον. Μία λαμπάδα ἀναμμένη τὸ μισημέρι . . .

Ἐν φ. 14β «Ἐκ τὸ τοῦ Γουζέλη βιβλίον». — Ἐν φ. 15α «Θάλας». — Ἐν φ. 15β «Γνωμικὰ δίστιχα» [Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου] ἐν πρωτοτύπῳ καὶ νεοελληνικῇ μεταφράσει. — Ἐν φ. 21β «Τοῦ αὐτοῦ μερικὰ ἐκ τῶν τετραστίχων». — Ἐν φ. 23β «Παροιnéσεις τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀλφάβητον» ἐν πρωτοτύπῳ μόνον.

3 (φ. 25). Λαμασικηνοῦ ἀρχιερέως τοῦ Στουδίτου, συναθροίσεις ἐκ τῶν παλαιῶν Φιλοσόφων, περὶ φύσεως καὶ ἰδιωμάτων τινῶν ζώων.

3 (φ. 43α). Ἐπιγράμματα.

α'. «Εἰς αὐτάρκειαν ἀθλον». Ἄρχ. Ἐλθὼν εἰς Ἀθήν. διὰ δὲ σοφὸν ἔγνωσ γέλας. — β'. «Εἰς ἰατροῦ; Νικάρχου». Ἄρχ. Ὁρθῶσαι τὸν καρτὸν ὑπογόμενος Διότιρον. — γ'. «Τοῦ αὐτοῦ. — δ'. «Τοῦ αὐτοῦ: Ἄρχ. Χειρουργῶν Ἰσραὴλιν Ἀνακτορίδην Ἀγέλαος. — ε'. «Ἀγαθίου». Ἄρχ. Ἰατὴρ τις ἐμοὶ τὸν ἐὼν φίλον υἱὸν ἔπιμψεν.

Τὰ φ. 1β, 42^ο, 43β—δὺα ἀγραφα.

Ἐν φ. Ια ἀκεφαλον λεξικόν. Ἄρχ. ἀμνῆν, θειρεῖν, ἀμογητὶ γωρίς βίας ἢ κακοπαθείας, ἀμόρρωτον, ἀθάνατον. Ὁμοίως ἐν φ. 56β. Ἄρχ. Σίγα σιόικα ἔχ' ἀτρίμας ἡσύγως ἔγε . . . σίκα οἱ νῦν ἰδίως πέπονες, τὰ κακῶς τετράγγουρα. Τέλ. τραχύτης σκληρότης.

Ἐν φ. δὺα παρενεγράφησαν τάδε 1811 : ετος παλιο : φιλιθριου : κατερι : γη : νικα : καλογερος : κα : ονομαστηκα : Δανη,ηλ.

Στάχωσης ἐκ χονδροῦ χάρτου.

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Ν. Ἑλληνομήμονος τομ. ΙΖ' σελ. 302.

Ε.ρ.Δ της Κε.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Χαρτ. Ο, 21/Ο, 14. Αἰῶνος XVIII (φ. 208).

Ἐπιστολάριον.

α'. Ἐν φ. 3α πίναξ προσηγοριῶν εἰς ἃς διαιροῦνται αἱ ἐπιστολαί. Ἄρχ' (ἀκέρφ.) Παρακλητικὴ 9. Συστατικὴ 10. Εὐχαριστικὴ 11. Φιλικὴ 12. Ἐπιτετα (φ. 3α) ἀνεπίγραφος πραγματεία περὶ τῶν εἰδῶν τῶν ἐπιστολῶν μετὰ παραδειγμάτων. Ἄρχ. Αὗται μὲν οὖν εἰσι πάσαι αἱ προσηγορίαι εἰς ἃς αἱ ἐπιστολαὶ διαιροῦνται· δεῖ δὲ ἐκ τῆς ἀκριβοῦς ἐπιτίλλειν ἐθέλοντα, μὴ μόνον τῆ τῆς ὑποθέσεως μεθόδῳ γρῆσθαι. Τέλλ.

Ἄνεξ Ἰησοῦ γῆς τε καὶ πόλου κράτορ
γενεῦ χορηγός δωρεῶν ὅων, Χριστιέ μου,
τῷ δακτύλῳ γράφοντι τῆδε πιπίδα.

β' (φ. 25α). Ἐπιστολαὶ ἀδήλων, φέρουσαι μόνον τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ εἴδους· «Ἀποτρεπτικὴ», «Ἐγκωμιστικὴ». — γ' (φ. 35β). «Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας». Μεταξὺ τούτων αἱ πλεῖσται, αἱ ἐξῆς, δὲν περιλαμβάνονται ἐν ταῖς ὑπὸ Θ. Λιβαδιᾶ ἐκδοθείσαις τῷ 1879 ἐν Τεργέστῃ. — (φ. 35β). «Ἀνωνύμου». Ἄρχ. Ὡ τοῦ γέματος, ὦ τῆς πλήρης. — (φ. 37α). «Τῷ πολυεράστῳ μοι Νικολάῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ὡ πόσης ἀπὸ τῶν ὄντων γραμμάτων ἔδουξ. — (φ. 37β). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ἀντὶ τῶν ὑπεργμένων εὐχῶν. — (φ. 38α). «Γεωργίου». Ἄρχ. Τί ταῦτα, ὦ γενναῖε ; — (φ. 38α). «Ἀνόνημος». Τὴν τιμίαν ἐπιστολὴν τῆς σῆς εὐγενείας δεξάμενος. — (φ. 38β). «Τῷ πρωτεκδικῷ Χουρμούζῃ». Ἄρχ. Τῶν ὑπεργμένων ὑποεργημάτων τὴν μνήμη». — (φ. 39β). Παύλῳ τῷ φιλεταίρῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τιμητῆς τῶν πραγμάτων ἢ στήρσης. — (φ. 40α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ὡ γῆς τὴν ἐκ σώματος ἀπαλλαγῆν. — (φ. 40β). «Χουρμούζῃ δικαιοφύλακι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τὴν σὴν ἐνθῶμος ἐδεξάμεν ἐπιστολὴν. — (φ. 41α). «Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ χαίρειν». Ἄρχ. Φίρει σοι Χριστὸς ἐκ κερῶν ἐγερθείς. Ἐν τῇ ᾠδῇ Ἦν μέγας λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (Χρυσάνθου περὶ ὀφρικίων, σελ. 68, ἐκδ. Βενετίας) Κ. Σέβας. βλ. καὶ Προκόπιον Μεσσοπολίτην. — (φ. 41α). «Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ χαίρειν». Ἄρχ. Διατί ἐκ πολλῶν συγκλίτικας, ὦ γὰθῆ, τὴν γλοῖπταν. — (φ. 41β). «Τῷ αὐτῷ» (δικαιοφύλακι Χουρμούζῃ). Ἄρχ. Ἀποκρίνου, φρεῖν, ἄφρονι ἐν καιρῷ. — (φ. 41β). «Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καστοροῦ κυρ Διονυσίῳ». Ἄρχ. Τὴν σπάνων τῶν γραμμάτων. — (φ. 42α). «Τῷ πρωτοσπαθαρίῳ Νικολάῳ Κοστίῳ χαίρειν». Ἄρχ. Τὸ μέγεθος τοῦ ἀξιώματος. — (φ. 42β). «Κωνσταντίνῳ βοεβόδῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἰδαίτατον ἐστὶ τῆ ἡμετέρας μεγαλονοῖα ἐπορρίζεσθαι. — (φ. 42β). «Ἀνόνημος». Ἄρχ. Καιροῦς ἡμοὶ χρεωκοπίας ἐνδίδωσιν. — (φ. 43α). «Κωνσταντίνῳ Δούκῃ βοεβόδῳ εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἐκ πολλοῦ μέντοι γε τὴν βάσκανον ἐμεμφομένα τύχην. — Μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μαυροκορδάτου ἐν φ. 39α «Κωνσταντίνος Δούκας τῷ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ εὐ πράττειν : ». Ἄρχ. Καὶ πρότερον ἔγωγε τὴν σὴν ἡγάμεν ἐπιλόσοφον κεφαλὴν.

γ' (φ. 48α). «Ἐπιστολὴ Κρητίου φιλικὴ πρὸς τὸν Νικόλαον Καρατζᾶ

ἀποδημήσαντα εἰς Βλαχίαν, ἀποκριτέη». Ἄρχ. Πικρὸν μὲν ὡς ἐμὲ προλαβόντως. Ἐπονται αἱ ἐξῆς ἐπιστολαὶ γεγραμμέναι τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ τὰ ἐν τέλει τῆς περιγραφῆς τοῦδε τοῦ κώδικος ς', ε' καὶ ια'. — (φ. 49). «Τὴν φιλίην μοι αὐτῆς κορυφῆν ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος προσαγορεύω». Ἄρχ. Καὶ ὁ πόθος πολὺς, καὶ ἡ πρὸς τὸ γράψαι ὁρμὴ ἀπειρος — (φ. 50α). Τὴν σοφολογιότητά της ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος ὑπερήδιστα προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἀπορῶ εἰς τὸν ἄπλοστον καὶ ἀπρόβλεπον φίλον κώδων Δοσίθιον. — (φ. 50α). «Τῆς ὑμετέρας σοφολογιότηता ὀλοφυγῶς ἀσπαζόμενος ἠδιστα προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἡ μετὰ πόθησις, ὡς φαίνεται, γάρτα αἰτία τῆς ἀπολογίας — (φ. 51β). «Τῆς ὑμετέρας σοφολογιότητος αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῆ μου τῇ ψυχῇ μετὰ τοῦ διακαῶς πόθου κατασκαζόμενος προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἡ πόθος, ὡς ἔρον, ἀνεπρόβλεπτος.

δ' (φ. 52α). Σημειώματα τινα χρήσιμα ἐκ διαφόρων συλλεχθέντα ἐπιστολῶν καὶ συγγραμμάτων, ἐν οἷς συμπεριέχονται καὶ τινες ἐπιστολαί. Ἀποθέματα καὶ φράσεις. Αἱ συμπεριεχόμεναι ἐπιστολαί, ἀποσπάσματα ὡς τὸ πλεῖστον, πλὴν ἄλλων ἀνωνύμων εἶνε τῶν τοῦ *Συνεσίου*, *Ἰσιδώρου* [*Πηλουσιώτου*], *Λιβανίου*, *Βασιλείου τοῦ μεγάλου*, *Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου*, *Μακαρίου τοῦ Πατρῴου*.

ε'. (φ. 65α). Ἐπιστολαὶ πλήρεις ἀνεπίγραφαι αἱ ἐξῆς (1 (φ. 65α). Ἄρχ. Δοσίθιε ἐνταῦθά τις φήμη. — 2 (φ. 65β). Ἄρχ. Τὰ πάντῃ αὐτῆς γράμματα περιγραφῶς ἐξέταρξον. — 3 (φ. 65β). Ἄρχ. Χαρῆς ὅτι πλείστως τὴν ταπεινὴν μου ἐπιπέλας ψυχὴν ἐλθόντα τὰ εὐγενῆ αὐτῆς γράμματα. — 4 (φ. 65α). «Τὴν ἐλλόγιμον αὐτῆς κορυφῆν ἀδελφικῶς καὶ ὀλοφυγῶς ἀσπαζόμενοι, παμπροθύτως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ. Περιφρασεύεις καὶ περιίπτοι τὸ θεῖον. — 5 (φ. 66β). Ἄρχ. Ὁ ἐκ νεκρῶν ἀντιτάς. — 6 (φ. 67α). «Τὴν ἐλλόγιμον καὶ τριπόθητον αὐτῆς κορυφῆν πόθῳ ἀκμάζαντι καὶ ἰσῶφ φιλήματι περιπτυσσόμενος προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἄρα σὺ εἶ ἐκεῖνος ὁ () ἡ φίλιαν εἰδώς. — 6 (φ. 68α). «Τὴν ὑμετέραν θεοπρόβλητον πανιερότητα, δουλικῶς προσκυνῶ, σὺν τῷ μεθ' ὄσης μου τῆς εὐλαβείας ἀποσπασμῶ τῆς σεβασμίας μοι δεξιᾶς». Ἄρχ. Ἀναλογιζόμενος δεσπότη μου τὴν αὐτιδανότητά μου. — 7 (φ. 68β). Ἄρχ. Οὐ λανθάνει σε, ὡς ἐγ' ὄμαι τὸ πάλας ποτὶ σε αἰτηθῆναι. — 8 (φ. 68β). Ἄρχ. Ἄσμενος καὶ ὑπίαις, (ὡς φασί), ταῖς χερσὶ. — 9 (φ. 69α). Ἄρχ. Κομισσόμενος τὴν παρ' αὐτῆς μοι ἀποσταλίσκον. — 10 (φ. 69β). Ἄρχ. Πάλιν τὰ ἀσύγκλωστα κλιθεῖν περὶς. — 11 (φ. 70α). «Τὴν ὑμετέραν περιπόθητον ἰερολογιότητα, ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς μου ἀσπαζόμενος, ἠδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἰσόρροπον ἔγουςα τὴν ἔμρυτον καλοκῆγαθίαν. — 12 (φ. 70β). Ἄρχ. Εἰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπόρητον ἢ σὶ δ' αἰδέω. — 13 (71α). «Τὴν μυριοπόθητόν μοι κορυφῆν, ἀκορέστῳ πόθῳ κατασκαζόμενος, ἠδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦν ἡ θεία πρόνοια δικαστικός. — 14 (φ. 71β). Ἄρχ. Διξάμενος τὰ πολυτραστὰ σου γράμματα. — 15 (φ. 72α). «Ἐπιστολὴ δόμνης ἰκετικὴ ἐλέους χάριν». Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν εὐσεβιστάτην ἐκλαμπρότητα δουλικῶς προσκυνῶντες ταπεινῶς προσαγορεύομεν. Δεδόμεναι τοῦ ἀγίου θεοῦ. Ἐν τέλει Ἰωάννης Ἐπίσκοπος. — 16 (φ. 73α). Ἄρχ. Οἱ τῷ κατ' ἡμᾶς πατριαρχικῷ θρόνῳ ὑποκείμενοι ἰερωτάτοι μητροπολίται καὶ ὑπέρτιμοι. Ἐγκύκλιος περὶ Ἐπισημοσύνης. — 17 (φ. 74β). Συναπτατικῶν ἀναφορὰ πρὸς αὐθέντην. Ἄρχ. Ἐκαστος ὅπου σὸῦται ἐκεῖ καὶ προστρέχει. — 18. Κατοίκων Μηθύμνης ἀναφορὰ ἀχρόνιστος πρὸς τὸν πατῆρα.

τριάρχην καὶ τὴν σύνοδον, μένουσα ἀτελής.—18 (φ. 75α). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ». Χρηστική ὁμολογία περὶ λήψεως γρ. χειλάδων Ν: διὰ γρῆσιν τοῦ Κοινοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Πολιτείας τῶν Κυθωνίων ἐπὶ ἐτησίῳ τόκῳ 14 ο/ο παρὰ τοῦ Κυρίου Ναυάρχου Ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνα.—19 (φ. 75β). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ». Ὁμολογία τῶν πρεσβυτέρων τῶν Κυθωνίων τῆ 30 Ἰουλίου 1833 περὶ ἐξέτασως χρέους πρὸς τὸν πανιερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Δ. Κωνσταντίνου 15.000 δανεισθέντων πρὶν τῆς καταστροφῆς.—20 (φ. 76α). Ἰωαννίου Βλαχίας Λόγος εἰς τοὺς μαθητὰς «μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Δουκεῖου καὶ τῆς φιλολογικῆς εταιρείας». Ἐν τέλει σοῦ Ἰουλίου ε'. Ἐν Βουκουρεστίῳ κατὰ τὸ Δούκειον. Καὶ Ἰγέρη κατὰ τὸ 1813 : Ἰανουαρίου 6.—21 (φ. 78α).

Κωνσταντινούπολις. Ἐπιστολὴ πατριαρχικὴ πρὸς Χίους περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐκείσε φιλολογικοῦ σχολείου. *Ἐπεμίας* ἐλέω θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμένικος πατριάρχης. Ἀρχ. Τριμύριατοι πρεσβύτεροι καὶ Δημογέροντες τῆς πολιτείας Χίου. Ἐν τέλει σοῦ Ἀπριλίου κ'. Ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης ὄμων. Ἐν τῇ κάτω φῆτ τοῦ φ. 78 α' Ἐδικοποιήθη ἐν Λογίῳ Ἐρωτῆ Τόμῳ Α'. Κ. Σάββα. Ἐπισται (φ. 80α) ἄλλη χειρὶ λόγος πρὸς νεανίσκους περὶ φυσικῆς ἱστορίας ἢ φυσιολογίας. Ἀρχ. Διπλῶς φιλτάτοι νεανίσκοι ἐρευνῆσαι δυνάμεθα τὰ περὶ ἡμᾶς αἰσθητὰ ταῦτα ὄντα.

ε' (φ. 81α). *Καίσαριον Δαπόντε* «Κανὼν ἐν ᾧ περιέχεται τὰ πλέον ἀξιόλογα πράγματα τῆς οἰκουμένης, καὶ τί ἐκλεκτὸν πρᾶγμα εὐγάζει κάθε τόπος, συνθεμένα μὲ καλὴν τάξιν».

ς' (φ. 83β). *Ἀδελφου Ἐπιστολαί*. 1 (φ. 83β). «Τῷ πατριάρχῳ Γρηγορίῳ ἀπὸ κόσμου». Ἀρχ. Τὸν ἐρόμεν τετέλεκα (παναγιώτατε δέσποτα). — 2 (φ. 83β). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐλθὼν πάθει εὐσχεθεῖς δευνοτάτος (παναγιώτατε δέσποτα).—3 (φ. 84α). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Οἱ τὴν ἐπ' οὐρανὸν ἀπανταχοῦ διαγαζόντες. — 4 (φ. 84β). Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Δεινοπαθῶν, καὶ δῶο ἰατροῦς προκαλεσάμενος πρὸς ἴασιν.—5 (φ. 85β). «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. Ἐν ταῖς δυσὶν ἐπιστολαῖς σου διπλασίως με εὐφρανᾶς.—6 (φ. 86α). Ἐπιστολὴ τῷ αὐτῷ περὶ τινὸς ζητήματος. Ἀρχ. Ἀμυθῆτω ἔση γὰρ ἐδεξάμην τὸ φιλικὸν αὐτῆς γράμμα.—7 (φ. 87β). «Πρὸς τὸν πατριάρχῳ Προκόπιον ὄντα ἐξόριστον ἐν τῷ Ὀρει». Ἀρχ. Πολλὰκις ἠρέωνθα (παναγιώτατε δέσποτα).

ς' (90α). Ἐπιστολαὶ ἠγεμόνων Οὐγγροβλαχίας καὶ πρὸς αὐτοὺς.—1 (φ. 90α). «*Ἰωάννης Νικόλαος Πέτρου Μαυρογένους βοεβόδας* ἐλέω θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡμερῶν πάσης Οὐγγροβλαχίας». Ἀρχ. Πανιερώτατε καὶ θεοπροβόλητε μητροπολίτα τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνα κύριε Παρθένιε. Ἐν τέλει σοῦ Ἰουλίου κ' πνευμάτων δῶο κατὰ πνεῦμα υἱός.—2 (φ. 90β). *Παρθενίου Χαλκηδόνα*. «Ἀπάντησις». Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειότητα ἐβηλότητα ἐξ ὄλης φυγῆς καὶ καρδίας εὐχόμενος καὶ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀσπαζόμενος, ἀκριβῶς προσχωρεῖω. Δεόμενος τοῦ παναγίου θεοῦ. Ἐν τέλει τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπεστάτης ἐβηλότητος πρὸς θεὸν διάπυρος εὐχέτης καὶ δῶο εἰς τοὺς ὀρισμοὺς πανευδαίμονος. — 3 (φ. 91α). *Ἰωάννου Νικολάου Πέτρου Μαυρογένους*. Ἀρχ. Πανιερώτατε καὶ θεοπροβόλητε μητροπολίτα τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνα κύριε Παρθένιε. — 4 (φ. 91α). *Παρθενίου Χαλκηδόνα* πρὸς Ἰωάννην Νικόλαον Πέτρου Μαυρογένου. Ἀρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειότητα ἐβηλότητα, . . ἐν φιλήματι ὁγίῳ. Δεόμενος τοῦ πανα

γάθου θεοῦ. — 5 (φ. 92). «Ἐν ταῖς ἐορταῖς πλησιαζούσαις, παρὰ τοῦ αὐθέν-
του» [Ἰωάννου Νικολάου Πέτρου Μαυρογένους]. Ἄρχ. Πλησιαζουσῶν ἦδη
τῶν κοσμογαρμοςύμων ἐορτῶν. — 6 (φ. 92α). «Ἰωάννης Νικόλαος» Ἄρχ. Πανι-
ρρώτατε καὶ θεοπροβλήτε μητροπολίτα τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνος. — 7 (φ.
92β). *Παρθένου Χαλκηδόνος*. «Ἀπόκρισις τοῦ ὀπισθεν». Ἄρχ. Διόμνος τοῦ
παναγίου θεοῦ μετὰ τῆς διακοινητικῆς τῆς ἀδίας. — 8 (φ. 92β). *Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν*
αὐτόν. «Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειοτάτην ὑψηλότητα ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρ-
δίας εὐχόμενος ὑπερήδιστα τε προσαγορεύων πατρικῶς κατασπασομαι». Ἄρχ.
Διόμνος τοῦ παναγίου θεοῦ ὅπως περιφρουρῆ. — 9 (φ. 93α). «Ἰωάννης Νικό-
λαος Πέτρου Μαυρογένους βοεβόδας ἐλέφ θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμόν πάσης
Ὀύγκροβλαχίας». Ἄρχ. Ὅσιολογιώτατε διδασκάλε τῆς ἐν Σίφνῳ σχολῆς κῆρ Μισαὴλ
— 10 (φ. 93α). [*Μισαὴλ διδασκάλου Σίφνου* ;] πρὸς Ἰωάννην Νικόλαον Πα-
τρου Μαυρογένην. Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντε,
καὶ ἡγεμόν μεγαλοπρεπέστατε πάσης Μολδοβλαχίας. Τὴν ὑμετέραν θεοφρο-
ύρητον καὶ μεγαλοπρεπείστην ὑψηλότητα. Ἐν τέλει Ταπεινός πρὸς θεὸν εὐχίτης καὶ
διάκονος. — 11 (φ. 93β). «Ἰωάννης Μιχαὴλ Κωνσταντίνου Σαῦτσος βοεβόδας
ἐλέφ θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμόν πάσης Ὀύγκροβλαχίας». Ἄρχ. Ἐξοχώτατε
ἄρχων ἱατρῶ κυρίτζη () ἡμέτερε προσφιλέστατε. — 12 (φ. 94β). «Ἐτέρα». Ἄρχ. Δια-
φυλάττοι αὐτὴν τὸ θεῖον. — 13 (φ. 94β). «Ἰδοῦ καὶ δόμνης ἐπιστολή». Ἄρχ. Τῆ
μικροτάτη καὶ ἐξοχώτατη ἐν ἱατροῖς κυρίτζη. Ἐν τέλει εὐσεβὴς *Σεβαστῆ Καλλιμάχη*
δόμνα τῆ τιμιωτάτη καὶ εὐγενιστάτη ἀρχοντίσση () κυράτσα () ἡμετέρα προσφιλε-
στάτη εὐτυχῶς. — 14 (φ. 95α). «*Παρὰ ἀρχοντίσσης πρὸς δόμναν*». Ἄρχ. Τὴν
ὑμετέραν εὐσεβειοτάτην ἐκλαμπρότητα ταπεινῶς προσκυνῶ ἀσπάζομένη τὴν ἐκλαμπρον αὐ-
τῆς δεξιάν. Διομένη τοῦ ἁγίου θεοῦ ὅπως περιέπῃ καὶ διαφυλάτῃ αὐτήν. Ἐν τέλει
τῆ ἐκλαμπροτάτη καὶ εὐσεβειοτάτη δόμνη πάσης Ὀύγκροβλαχίας κυρίτζη κυρίτζη *Σεβαστῆ*
Καλλιμάχη εὐδαιμόνως. — 15 (φ. 95β). «*Πρὸς αὐθέντην*». Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν με-
γαλοπρεπείστην ὑψηλότητα προσηκόντως προσκυνῶ. Διόμνος ἐκτενῶς τοῦ παντοκράτορος
θεοῦ. — 16 (φ. 96α). Ἄνεπίγραφος. «Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειοτάτην ὑψηλότητα
μετὰ τῆς ὀφειλομένης ὑποκλίσεως, καὶ δουλικῆς ταπεινώσεως προσκυνῶ». Ἄρχ. Τοῦ
πάντων ὄλων θεοῦ ὀλοφύχως κατ' ὀφειλὴν ὀδομαι. — 17 (φ. 96β). Ἄνεπίγρα-
φος. «Τὸ ὕψος τῆς ὑμετέρας θεοσεβειοτάτης καὶ περιβλέπτου μεγαλειότητος
μεθ' ὄσης δουλικῆς ὑποκλίσεως καὶ τεπεινότητος προσκυνῶ». Ἄρχ. Τὸ ἐκλαμ-
προν καὶ προσκυνητὸν μοι γράμμα τῆς. — 18 (φ. 97β). «Ἐπιστολή πεῖζαδὲ πρὸς αὐ-
θέντην. Τὴν ὑμετέραν θεοφρούρητον ὑψηλότητα ὡς εἰκὸς προσκυνῶ». Ἄρχ.
Διόμνος τοῦ ἁγίου θεοῦ ὅπως περιφρουρῆ. — 19 (φ. 98α). «*Πατριαρχικὴ πρὸς τὸν*
αὐθέντην». Ἄρχ. Εὐλαβέστατε, ὑψηλότατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντε. 20 (φ. 98β).
Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Διόμνος τοῦ ἁγίου θεοῦ ὅπως περιέπῃ καὶ περιφρουρῆ αὐτήν. —
21 (φ. 99α). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Κατὰ τὴν ἀξίωσιν τῆς ὑψηλότητος τῆς ἀναγκῶντες. —
22 (φ. 99α). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Ἐμαθὸν τοὺς πανευτυχεῖς ἐκτελεσθέντας τιμίους γά-
μους τῆς εὐγενείας τῆς. — 23 (φ. 99β). «Ἀρχιερεὺς πρὸς αὐθέντην. Τὴν ὑμετέραν
μεγαλοπρεπείστην ὑψηλότητα ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ εὐχόμενος ὑπερήδιστα προς-
αγορεύω». Ἄρχ. Τῆς ἐξ ὕψους εὐγενείας δεόμενος. Τέλ. Τῶ ὑψηλοτάτῳ, γαλθνοτάτῳ
καὶ μεγαλοπρεπείστῳ αὐθέντι καὶ ἡγεμόνι πάσης Ὀύγκροβλαχίας κυρίτζη κυρίτζη Ἰωάννῃ
Ἀλεξάνδρῳ Σκαρδάτῳ Γκίκα βοεβόδα πανευδαιμόνως. — 24 (φ. 100α) «*Παρὰ ἀρχιε-*

ρέως πρὸς δόμναν. Τὴν ὑμετέραν εὐσεβεστάτην ἐκλαμπρότητα ὀλοφύχως εὐχομαι». *Ἀρχ.* Διόμενος τοῦ ἁγίου θεοῦ ἵνα διατηρῆ αὐτὴν ἐν ὑγείᾳ. *Τέλ.* Τῆ ἐκλαμπρότητι καὶ εὐσεβεστάτῃ δόμνῃ πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ταρσίτῃ πανευδαίμονως. — 25 (φ. 100λ). «Εἰς αὐθέντην. Ὑψηλότατε, εὐσεβέστατε καὶ χριστιανικώτατε αὐθέντα καὶ ἡγεμόν μεγαλοπρεπέστατε τῆς ὑψηλοτάτης αὐθεντίας Οὐγκροβλαχίας». *Ἀρχ.* Τὴν ὑμετέραν θεοσεβειστάτην ὑψηλότητα. *Τέλ.* Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ μεγαλοπρεπέστατῳ αὐθέντι καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Μιχαὴλ Κωνσταντίνῳ Σουτῆου βοιβόδα ἐνοβόως καὶ πανευτυχῶς. — 26 (φ. 100β). «*Ἰωάννης Ἀλέξανδρος Ἰωάννου Ὑψηλάντου* ἐλέω θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμόν πάσης Οὐγκροβλαχίας». *Ἀρχ.* Πανευρώτατε καὶ θεοπρόδλητε μητροπολίτα τῆς ἐκρωτάτης μητροπόλεως Κυζίκου κύριε Ἀγάπια, τὴν πανιερότητά σου εὐλαβῶς προσαγορεύομεν, ἀσπάζομενοι τὴν ἱεράν κτῆς δεξιάν. *Ἀρχ.* Ἦν καὶ διαφυλάττοι τὸ θεῖον. — 27 (φ. 101α). «Τῷ θεοσεβειστάτῳ ὑψηλοτάτῳ καὶ μεγαλοπρεπέστατῳ αὐθέντι καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Ἀλεξάνδρῳ Ἰωάννου Ὑψηλάντη βοιβόδα δουλικῶς». Μόνον ἡ ἐπιγραφή αὕτη. — 28 (φ. 101α) *Γρηγορίου Γκίκα βοιβόδα* ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κύρ Παῖσιον, καὶ μεσῖταια διὰ ἓνα Ἱερομόναχον διδάσκαλον εἰς ἀρχιερωσύνην. *Ἰωάννης Γρηγοράσκος* ἐλέω θεοῦ αὐθέντης πάσης Μολδοβλαχίας». *Ἀρχ.* Παναγιώτατι καὶ θεοφροῦντι δέσποτα, καὶ οἰκουμηνικῷ πατριάρχῃ κύριε κύριε Παύστια. — 29 (φ. 102α). «Τοῖς μακαριωτάτοις καὶ ἁγιωτάτοις, τῷ τε Πάπῃ καὶ πατριάρχῃ τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Αἰγύπτου κυρίῳ κυρίῳ () καὶ τῷ τῆς μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς καὶ τῷ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, Συρίας τε καὶ Ἀραβίας κυρίῳ κυρίῳ () τοῖς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ σεβασμίσις ἡμῶν πατράσιν εὐλαβῶς». *Ἀρχ.* Καὶ τὸ δίκαιον ἀπαιτεῖ, εὐμένιστατέ μου δεσπότη, Ἀνυπόγραφος. — 30 (φ. 102α). «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρὸς τὸν μακαρίτην Ἀλέξανδρον Γκίκαν σταλέντος ὑβρισίου παρὰ τοῦ ποτε *Κριτίου* διὰ τὴν ἀδικίαν τοῦ ὄρφικίου του. *Ἀρχ.* Τὴν ὑμετέραν εὐσεβεστάτην ἐκλαμπρότητα ταπεινῶς προσκυνῶ. Κύριος ἔσθις νὰ τὴν διαφυλάττοι ἐν ὑγείᾳ δικημεῖ. *Τέλ.* τῆς εὐσεβεστάτης αὐτῆς ἐκλαμπρότητος μικρὸς δοῦλος ὁ μέγας ἐκκλησιάρχης *Κριτίας*.

ἡ' (φ. 104α). Ἐπιστολαὶ ἄλλων, αἱ πλείους αἰ ἀδήλων. — 1 (φ. 104α). Ἀνεπίγραφος. «Τὴν πανιερότητά της φιλήματι ἀδελφικῶ κατασπαζόμενοι, ἡδέως προσαγορεύομεν». *Ἀρχ.* Ὁ τῶν ὅλων κύριος διαφυλάττοι αὐτὴν ἐν ὑγείᾳ. — 2 (φ. 104β). Ἀνεπίγραφος. *Ἀρχ.* Τὴν ὑμετέραν θεοδόσμικτον, καὶ σεβασμίαν μοι πανιερότητα χροσωτικῶς προσκυνῶ. — 3 (φ. 105α). Ἀρχαὶ καὶ φράσεις ἐπιστολῶν. — 4 (φ. 105α). Ἀνεπίγραφος. «Τὴν ὑμετέραν εὐεργετικωτάτην μοι εὐγένειαν γονυπετιῶν προσκυνῶ, κατασπαζόμενος τὰ ἴχνη τῶν τιμῶν αὐτῆς ποδῶν». *Ἀρχ.* Δύω εἰσι τὰ ἄχρι τοῦδε δεινῶς με κατατῆχοντα. *Τέλ.* Ὑμετέρας εὐεργετικωτάτης μοι εὐγενίας ταπεινὸς καὶ εὐπειθὴς δοῦλος Γεώργιος. Τῷ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι καὶ ἐπιτρόπῳ τῆς κατὰ Σίφνον σχολῆς κυρίῳ κυρίῳ Γεωργίῳ Γρουπάρῃ, τῷ εὐεργετικωτάτῳ μοι προσκυνητῶς δ. (φ. 106α). [*Γεωργίου Γρουπάρῃ*]. Τὴν ἡμετέραν σεβασμιωτάτην μοι πανιερότητα εὐλαβῶς προσκυνῶ, ἀσπαζόμενος πόθῳ ἑλαφικῶ τὴν πανίερον αὐτῆς δεξιάν. *Ἀρχ.* Ἦτινι καὶ δωρῆσαιτο ἡ τοῦ Ὑψίστου θεοῦ πανοσιμωτάτη δεξιά. Ὑπογεγρασμένος Γεώργιος. — 6 (φ. 106β). «Τῷ πανιερωτάτῳ ἀρχιεπι-

οκόλεφ κυρίω κυρίω Μελετιῶ τῷ σεβασμιωτάτῳ μοι δεσπότῃ, καὶ ἀγίῳ γλ-
 ροντι δουλικῶς». Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν ἑλλογιωτάτην καὶ τιμαλφεστάτην μοι θεοφιλῶ
 κορυφῆν, ὅσω θεμῶν περισπασόμενος, ἀκριβῶς προσκυνῶ. —7 (φ. 107α). «Τὴν μυ-
 ριοπόθητόν μοι αὐτῆς πανιερότητα ἀδελφικῶς προσκυνῶ, καὶ ὑπερήδιστα
 προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦν καὶ διαφυλάττοι ὁ ἅγιος θεὸς ἐν ὑγιῇ διακείῃ. Ἐν ταύτῃ
 καὶ τάδε· γὰρ ὁ θεὸς ἐπὶ κινήσῃ ἐκλογῆς, καὶ κενονικῶν φέρων ἀφάρπασιν ἡμᾶς προ-
 βιβάσκει εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κυζ. κού. —8 (φ. 107β). «Τὴν
 ὑμετέραν περισπούδαστον μοι ὀσιολογιότητα ταπεινῶς ἀσπαζόμενος, καμπα-
 θήτως προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦν καὶ διαφυλάττοι μοι τὸ καίτιον ἄκρω ἐξέορμητον.
 Ἐν ταύτῃ καὶ τάδε· ἀφ' οὗ εἰς Ἀδριακοῦ ἔλθον, ἐν μόνον ἀγαπητόν τις ἐξήυθη, εἴ
 τὸ μῆνιν τὴν εἰς τὸν ἅγιον πρῶτον Σηλυδρίας ἀποκατάστασιν της, ἀπέντηκα εἰς ἑαίνο.
 —9 (φ. 108β). «Τὴν ὑμετέραν σεβασμιωτάτην μοι πανιερότητα ἀδελφικῶς
 προσκυνῶ, καὶ ἠδέως προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἀγκαλὰ πρὸ πολλοῦ, καὶ μάλιστα
 κατ' ἀρχῆς τοῦ ἐκ μεταθέσεως προβιβάσκει της εἰς τὸν ἀγιωτάτον θρόνον τῆς μητροπό-
 λεως Χαλκηδόνος. 10 (φ. 108β). «Τὴν ὑμετέραν σεβασμιωτάτην μοι πανιερότητα
 ταπεινῶς προσκυνῶ, καὶ σεβασμίως ὡς εἰκὸς προσαγορεύω». Ἄρχ. Περὶ φρο-
 νείῃ, καὶ διαφυλάττοι μοι αὐτὴν τὸ καίτιον. —11 (φ. 109α). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ.
 Τὴν ἀπὸ κη' τοῦ παρελθόντος προσκυνήτην της ἕσμενος ἐνχειρίσθη. Κατωτέρω ἐγχα-
 ριστῶ τῇ σιδεσμοτήτῃ της. —12 (φ. 109β). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Δοξίμους τοῦ
 Κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν ὅπως περιφρουρῆ αὐτὴν ἐν ὑγιῇ διακείῃ. . . ἐν ἑαίνο τοῦ ἐκ
 συγαροῦ τῆς ὑμετέρας πανιερότητι. . . —13 (φ. 110α). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Δοξί-
 μους ὁλοφύτως τοῦ ἁγίου θεοῦ ἡμῶν τοῦ περιφρουρῆν. . . δοξαταί μακαρῶν θέουσα παρὰ
 τοῦ κυρίως Ἀθανάσι Κυρατζόγλου. . . —14 (φ. 110β). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Ἐ-
 παινετὴ πολλὰ, κατὰ τὴν ἡμῶν γνώμην, ἢ συνήθειαν. . . πρὸς τὴν αὐτῆς σιδεσμοῦν μοι
 πανιερότητα. . . —15 (φ. 111α). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Ἄν ἐκ της τῶν ταπεινῶν
 γραμμάτων μου συνηθίκα. . . μὴ τὰς φανεράς ἐδειξίτε της περὶ ἐμὴ δεσποτικῆς εὐνοίας.
 —16 (φ. 112α). «Τὴν περιπόθητόν μοι καὶ προσφιλεστάτην αὐτῆς πανιερό-
 τητα ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος ἠδέως καὶ περιχαρῶς προσαγορεύω». Ἄρχ.
 Ἦν καὶ διαφυλάττοι μοι Κύριος τί εἶπω; —17 (φ. 112β). «Τὴν ὑμετέραν θεο-
 πρόβλητον πανιερότητα ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενος, ὡς ἠδιστα προσαγορεύω,
 καὶ ἀκριβῶς προσκυνῶ». Ἄρχ. Ἦν πρὸ καιροῦ εἶδασι της πανίρου αὐτῆς
 μεταθέσεως ἐπὶ τὸν της Χαλκηδόνος ἱερὸν θρόνον. —18 (φ. 113β). «Τὴν σεβασμιῶν
 μοι αὐτῆς πανιερότητα κατασπαζόμενος ἀδελφικῶς, ὑπερήδιστα προσ-
 αγορεύω». Ἄρχ. Ἦν ἀπὸ κς' τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου γραμμένη ἰεραφικὴ
 αὐτῆς ἐπιστολή. —19 (φ. 114α). «Τὴν πανιερότητά της ἀδελφικῶς καὶ αὐ-
 θις ἀσπαζόμενοι, ὡς ἠδιστα προσαγορεύομεν». Ἄρχ. Τὸ ἀπὸ γραμμένον
 ὡς ἡμεῖς σταλὲν ἀδελφικῶν αὐτῆς δεξίμενοι. —20 (φ. 114β). «Τὴν ὑμετέραν
 θεοπρόβλητον, καὶ σεβασμιῶν μοι αὐτῆς πανιερότητα νικῶς προσκυνῶ,
 μεθ' ὄσης μου εὐλαβείας καταφιλῶν τὴν ἁγίαν, καὶ θεοφόρον αὐτῆς
 χεῖρα». Ἄρχ. Καιρὸς τοῦ σιγῆν, καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν. —21 (φ. 115α). Ἄνεπίγρα-
 φος. Ἄρχ. Ἦτις μοι διατηρηθῆναι ὑπὸ της εἰς ἕβρους δυνάμεως. Ἐν τῇ καθωμλη-
 μένῃ. Ἐν ταύτῃ καὶ τάδε· τοὺς περισπασμούς καὶ τὰς καθημερινὰς φροντίδας ὅπως
 δοκιμάζω εἰς τὸν ἐνταῦθα δυστυχῆ τόπον, μέσον εὐρισκόμενος τῶν κύκλων καθισταμένων
 βάρβάρων. Τέλλ. μὴ τὸ νὰ ἐξέλματα τελείως τὰς συνηθείας καὶ κτώμεναι της Πό-

λαως, καὶ ἐγενόμην ὅλων Ρωμαίωνος καὶ γωριάτης καθ' ἑκάστην χωρικήν συνπα-
 στραφόμενος· ἔπειθ' ὅμως ἐγενόμην τοῦ καιροῦ κατ' ἐμὴν. — 22 (φ. 115β). «Τὴν σεβασμίαν
 μοι αὐτῆς πανιερότητα προσκυνῶ, ἐν ἑσθολίσει τὴν ἱερὰν δεξιάν της ἀσπα-
 ζόμενος». Ἄρχ. Ἀγαπή· ὅλα θεοὶ μάγονται. Τέλλ. Τῆς ἱερᾶς ὁμῶν πανιερότητας ὁ
 ὑποκλιέστατος Δεσπότης ὁ Πλαταίωνας. «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ ὑπερίμῳ
 μητροπολίτῃ ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ κυρίῳ κυρίῳ Ἀγαπίῳ, τῷ σεβασμίῳ δεσπότη
 προσκυνητικῶς». — 23 (φ. 116α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Πανακαλῶ θεομότητα τὴν
 εὐεργεσίαν μοι ἐποίησεν, περὶ ἐπὶ δεσποτικῆν διαθήτην. — 24 (φ. 116α). Ἀνεπίγραφος.
 Ἄρχ. Ἐν κακιστάτῳ κατ' ἐμὴν κληρικῆς ἑκαστοῦ ἡλικικῆς περιλήξεως . . . τὰς ὁφει-
 λόμενας ἀπαραίτητας προσκυνήσεις μου εὐὰ ἀποδοῦναι τῷ τιμασμιωτάτῳ μοι δεσπότη καὶ
 ἁγίῳ γέροντι. — 25 (φ. 116β). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Δύο τεύχερά μοι ἱερὰ αὐτῆς
 γράμματα. — 26 (φ. 116β). Δύο βραχεῖα ἐπιγραφαὶ ἐπιστολῶν. — 27 (φ. 116β).
 Ἄρχ. Ἦν ἀπαιτούμενη καὶ σκόποι ἡ ἀγαθοθέτης πρόνοια. — 28 (φ. 117α). Ἀνε-
 πίγραφος. Ἄρχ. Πανακαλῶ καὶ αὐτῆς τὴν ἐπιτέλειαν πανιερότητα. — 29 (φ. 117α).
 «Τὴν ὑμετέραν σεβασμίαν μοι πανιερότητα ταπεινῶς προσκυνῶ». Ἄρχ. Παι-
 ροπροσοβία καὶ περιίπει αὐτῆς ὁ τῶν ὁλων θεός. — 30 (φ. 118α). «Τὴν ὑμετέραν
 θεοπροβλήτην πανιερότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρ'ῳ κτισσαζόμενος, ἡδέως καὶ
 περιγαρῶ; προσαγορεύω». Ἄρχ. Ἦτοι καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ θεοῦ θαλίδια. — 31
 (φ. 119α). «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀρθῆς
 κυρίῳ κυρίῳ Μακαρίῳ τῷ ἐν Χριστῷ ἀγαπητῷ μοι ἀδελφῷ καὶ Μιαν περι-
 ποθήτῳ ἀσπασίως». Ἄρχ. Τὴν τεύχερά μοι αὐτῆς πανιερότητα δουλικῶς προσκυν-
 οῦν, ὡς ἀδελφῶς ταπεινῶς ἐν Κυρίῳ προσκυνῶ. Ἦν καὶ δεκροῦ ἡ θεία πρό-
 νοια ὕψι μακρόδιον. — 32 (φ. 119α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Δεσπότης βίβλια ἔβλια
 τὴν συγκυρίαν ἐπὶ τῆ μίχρη τοῦδε πρὸς αὐτὴν σιωπῆ μοι, καὶ οἱ συγγνωμοκότες
 τῶν δικαστῶν ἀπαραίτητος ἔβλιον μὲ κατὸν (sic) ἔνακα καύτης· ἄλλως τε καὶ πῶς
 τὸ ὑπερδύλον τῆς ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἐμὴ εὐσεβίας· ὅν εἶναι ὅμως, πέπεισμα ἀσφαλῶς ἀπα-
 ραίτητος οὕτω καὶ δευροπόνητος ὁ σεβασμιωτάτος μοι δεσπότης ἅγιος Χαλκηδόνος. Κα-
 τωτέρω· διὰ τοῦτο ὑπερδύλον τὴν κατὰ μέρος περιγραφὴν τῶν, οἷς προσηλαίως καθ'
 ἑκάστην ἀρρησίτων δεινῶν, ἀρῆκοντες τὸ, εὐὰ ἐτραγοῦν τὴν ἀθλιωτάτην μου κατὰστα-
 τιν, καὶ τὴν ἐπιτέλειαν ἐρήμωνται τῆς ἀπαιτίας αὐτῆς. — 33 (φ. 120α). «Τὴν ὑμετέραν
 θεοπροβλήτην καὶ ἐν Χριστῷ μοι σεβασμίαν πανιερότητα ἀδελφικῶς ἀσπα-
 ζόμενος ὡς εἶδος προσκυνῶ». Ἄρχ. Ἦν μοι καὶ περιίπει ὁ τῶν πάντων θεός ἐν
 ἁγίῳ . . . ἐν ἔγραφα κωλυόμενος ἀπὸ διαφορερῶν φρονήτας τῆς δεστυγοῦς μου προει-
 νίης καὶ τοῦ αὐτῆς βαρυτάτου γέροντος. — 34 (φ. 121α). «Τὴν ὑμετέραν θεοπρο-
 βλήτην πανιερότητα ταπεινῶς προσκυνῶ σὺν τῷ Χριστῷ ἀνέστη τῷ σω-
 τηρίῳ προσρήματι». Ἄρχ. Ἐπιλαχιάσης· ἔβλη τῆς λαμπροφῶρος καὶ κοσμογαρ-
 μοσύνου ἡμέρας. . . Φθάνοντας ἔβλη τοῦ καιροῦ, ὁποῦ κατ' ἔτος δι' ἐπιστολῶν μου ἐξαπο-
 στέλλω τὰ διαφορέματά μου. — 35 (φ. 122α). Ἀνεπίγραφος. Ἄρχ. Αὐτὸ ὁποῦ κά-
 μνω ἐγὼ εἶναι βραχυτάτα ἀνοησία, τὸ εὐὰ γράρω μὲ τοσούτων θάρρος, γωριῶς εὐὰ λάβω
 ἔβλιαν της δεσποτικῆς. — 36 (φ. 122α). Ἀνεπίγραφον ἀπόσπασμα. Ἄρχ. Ὁ θεός
 της ἀνακαλύπτει τὰ πάντα εἰς τὴν μεγαλόνοιαν τοῦ δεσπότη μου. — 37 (φ. 122α). Ἀνεπί-
 γραφον ἀπόσπασμα. Ἄρχ. Πρὸς τοῖςδε πᾶσι παρακαλῶ εὐὰ προσκυνῆ ὁ οἰκονόμος μὲ δε-
 σποτικῆν σφοδρὰν ἐπιστολὴν ἐπακλιητικῆν καὶ τῶν ἐναντίων προσημαντικῆν, ὅπως εἰρήνη
 κατὰ τὸ εἶδος πρὸς ἐμὴν τὸν ἀρχιερέα του. — 38 (φ. 122β). «Τὴν σεβασμιωτάτην μοι

αὐτῆς πανιερότητα μεθ' ὑποκλίσεώς μου τῆς δουλικῆς προσκυνῶ, κατασπαζόμενός μοι τὴν ἱερὴν μοι δεξιάν τῆς γονυκλιτικῆς. Ἄρχ. Δεόμενος ὁπώραι τοῦ ἰκουρανίου θεοῦ ἡμῶν... Πάλιν ὁ ἴλαριος Βοδάρων, πάλιν ἐποδουρόμενος τὰ κατ' ἑκαυτὸν ἔκνυται τῆς εὐσπλαγγίου φύγῃ τῆς ἑλευθέρου· ἐπειδὴ καὶ ὄντα δασαίη ἱκανός, σιδασμοίεται μοι ἄγία γέροντα, ὁ ἴλαριος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἰδίων μου, τοσοῦτων χριστῶν, ἀλλ' εὐριθεῖσα καὶ μία ἡμερολογία ἰδίου χριστοῦ τοῦ προκατόχου μου κὺρ Γερμανοῦ ἐπακροσίων πενήκοντα ἡμερών. — 39 (φ. 123β). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Τοῦ θεοῦ τῶν ὄλων δεόμενος δεητικῶς. Ἡ δυστυχία μου κατὰστασις, καὶ ἡ τελεία τραγικὴ ζῆσις, πανιγρόθεν ἀπειλησίαν παντελῆ εἰς τὰ κατ' ἐμὲ ἔχουσα ἐπακολουθοῦσαν, εἰς ἄλλον τινα τῶν ἀπάντων ὄντων ἔκλυε· ἔα σπῆται ἐν παντί τὰς ἐλπίδας παρὰ εἰς τὸ ἱεραιότερον ὑποκείμενον τοῦ σιδασμοίεται μου ἁγίου γέροντος. — 40 (φ. 124β). Ἄνεπίγραφος. Ἄρχ. Προλαβόντως γράμμα πρὸς ἐμὲ δεσποτικόν τῆς ἑλευθέρου. ἔχθρῃ παρὰ τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς ἀπὸ Βεζβότας ἀειλαπίστοις ἐπιτηδῆς ἐπέμψθησάν μοι τὰ δεσποτικὰ τῆς γράμματα. — 41 (φ. 125β). Ἐπιγραφὴ. Ἐπιγραφὴ τῆς δεξιᾶς καὶ δεσποτικῆς καὶ οἰκουμένη καὶ πατριάρχῃ () τὴν μετ' εὐλαβείας ἀειτικῆς καὶ τιμῆς προσκύνησιν ἀπονεύω. (Ἐπονται δύο ἕτεροι τύποι ἐπιγραφῆς πρὸς πατριάρχῃν). Ἄρχ. Δεόμενος ἑκαυτὸν τοῦ ἁγίου θεοῦ, ὅπως περιφρουρῆ καὶ περιέχη τὸ ἔθνος αὐτῆς ὄψις ἐπὶ τοῦ οἰκουμηνικοῦ θρόνου. Ἐν ταύτῃ καὶ ταῦτα· ὅτι ἑλληνοκλήροι γενικαί σφαιρὸν καταστροφῆ τῶν ἔξω τούτων μερῶν, καὶ παντελῆς ὄψεως τῶν περὶ αὐτῶν ἐπαρχιῶν, αἰτινας προκατάλαβον καὶ τὴν δυστοχίαν μου καὶ τὴν παροικίαν καὶ μάλιστα αἰ ἀπὸ τῶν κωνσταντινουπόλεως στρατευμάτων ἐκέρχον καὶ ἐκκλήσεις εἰς ἀπειλησίαν παντελῆ τοῖς πάντας μετακομίζουσι, καὶ τὸν θυμὸν ἔβρι νατὶκλειστον ἔχουσιν εἰς ἐν τῶν μερῶν μου, ὑπερ τὰς πεσπράκοντα ἡμέρας καὶ ἐπὶ το ὄψιον, ὥστε μηδὲ νὰ προκίψω τοῦ πάλαντος τοῦ οἰκῆματός μου δύναμις ὁ ἑλευθέρου. — 42 (φ. 125α). Ἄρχιερέως πρὸς ὁμοίον. Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν θεοπροβλήτων πανιερότητα ἀδελφικῶς ἐν ἁγίῳ Πνεύματι κατασπαζόμενος ἡδέως καὶ προσφιλῶς προσηγορεύω. Δεόμενος τοῦ παντοδυνάμου θεοῦ ὅπως διαφιλῆται τὴν ὑμετέραν ἀγάπην ἐν ἄκρῃ ἁγίᾳ. — 43 (φ. 126β). Ἐπιγραφὴ. Ἐπιγραφὴ τῆς πανιερωτάτης καὶ θεοπροβλήτης, καὶ ἐν Χριστῷ μοι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ Μαν περιποδῆτῷ ἁγίῳ Νηκομηδείας κυρίῳ ἀσπασίως. Μόνον αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ. Ἐπονται ἄλλαι πέντε ἐπιγραφαὶ ἀνευ μνείας τοῦ ὀνόματος τῆς ἐπισκοπῆς. — 44 (φ. 127α). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Τὴν ὑμετέραν εὐγένειαν, ἐν Κυρίῳ εὐχόμενος ὑπερῆδιστα προσηγορεύω. Κατισυδοθῆς θείῳ ἔλεει εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου. — 45 (φ. 127α). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Τὴν εὐγενεστάτην (ἐν τῇ ἁγίᾳ παρὰ τῶν ἐνδοξοτάτων) ἄρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίῳ κυρίῳ () εὐχετικῶς. Μόνον αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ. — 46 (φ. 127α). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Τὴν εὐγενεστάτην ἄρχοντι μεγάλῳ ποστολνίκῳ τῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντίας Μολδοβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ () εὐχετικῶς. Μόνον αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ. — 47 (φ. 127β). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Ἦν περίποι ἡ τῶν ἀπάντων αἰτία καὶ ἀνεξάντητος πατὴρ τῶν ἀγαθῶν. Τέλος. Ἐπιγραφὴ τῆς πανιερωτάτης, δεσποτικῆς καὶ οἰκουμηνικῆς πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Προκοπίῳ τῷ σιδασμοίεται μοι δεσποτικῆ προσκυνητικῆς. — 48 (φ. 128α). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Ἦν μοι περιφρουρῆ καὶ περιέχη τὸ ἔθνος ἑκαυτὸν ἐκκλήροι ἐς ἄκρον. — 49 (φ. 128β). Ἐπιγραφὴ. Ἄρχ. Περιφρουροῦ καὶ περιέχει αὐτὴν τὸ θεῖον ἔθνος ἑκαυτὸν. Ἐν ταύτῃ καὶ τὰ ἑκαυτὸν αἰτία ἀπὸ προξενούσιν ἀπὸ τὴν ἐπιπολάζουσαν λογικὴν νόσον, καὶ ἐκκαταλούσαν ὄντα τὴν πό-

λοι, καὶ τὰ περίε αὐτῆς. — 50 (φ. 129β). «Σύντομος ἀπ' ἀξιωματικοῦ». Ἄρχ. Τὴν λογιότητος τῆς γραμματικῆς κῶ Γεώργι [Γ' ρυπαρῆ:] προσφιλοῦς χαριετούμεν. — 51 (φ. 129β). Ἐπιγραφαὶ μόνον «εἰς μέγα δράγουμάνον» «εἰς ποστέλ[νικον]». 52 (φ. 129β). «Λογοθέτην». Τὴν πανένδοξον αὐτῆς εὐγένειαν κατὰ τὸ εἶκος προσκυνῶ, μετ' εὐχῆς προσαγορεύον, ὁμοίως καὶ τὴν ἐκλαμπροτάτην αὐτῆς κυρίαν Δομνίτζαν καὶ φίλτατα ὑμῶν δοτ' ἀπὸ θεοῦ». Ἄρχ. Ἦν καὶ διατηροῖη κτλ. Κατὰ τὸν παρελθόντα μέγα ἔγραψα τῆς πανένδοξου αὐτῆς εὐγένειαν, ὡς ἀπῆται τὸ χρῖος μου, δηλώσας τὰ κατ' ἐμὲ, ἔβη δὲ τοῦ ἐπισκόπου Τίτου πόλεως αὐτοῦ ἐργασμένου δὲ νὰ παρέντισσῃ εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ νὰ κάμῃ τὴν ἀπολογία του. — 53 (φ. 130). «Τῶ πανευτυχεστάτῳ ἀρχοντι μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Μάνῳ τῶ κατὰ Πνεῦμα υἱῶ περιποθήτῳ». Μόνον αὐτῆ ἡ ἐπιγραφή. — 54 (φ. 130β). «Συγχαρητικὴ ἐπὶ πατριαρχείῳ». Ἄρχ. Τὸ ἔαίον ὄρος τῆς ὑμετέρας σεδασμιωτάτης μοι παναγιότητος ταπεινῶς προσκυνῶ, καὶ τὴν πανηγίαν αὐτῆς δεξιάν εὐλαδῶς κατασπάζομαι. Ἄρχ. Ὅπως χάρις καὶ εὐφροσύνης ἐμφροσθῆν μαθὼν τὸν εἰς τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ οἰκουμηνικὸν θρόνον προσηραμὸν τῆς ὑμετέρας παναγιότητος. — 55 (φ. 131α). «Παρ' ἐμοῦ πρὸς τινα ἀρχιερεῖα». Τὴν ὑμετέραν σεδασμιωτάτην μοι πανιερότητα υἱικῶς προσκυνῶ κατασπάζόμενος μετ' ὅτι πλείστης μοι τῆς εὐλαδῆτικῆς ὑποκλίσεως τὴν χαριτόερωτον αὐτῆς δεξιάν. Διαφωλαίτοις αὐτῆν κύριος ὁ θεὸς ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ. — 56 (φ. 132α). «Ἄλλη». Ἄρχ. Ἄν καλὰ καὶ μὴ τὸν ἐρχομὸν τοῦ σιῶρ Ἰωαννάκι Πάου δὲν ἔλαβον σεδασμῶν μοι εὐχετικῶν αὐτῆς γράμμα μετ' ὅτι νὰ διέτριβὲν εἰς Μήκωναν τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας του. . . καὶ ἐρχεται ἤδη ἀν' ἐμοῦ ὁ περιποθητῆς μου ἀνψὸς () πρὸς ἐκτίλεισιν τῶν τιμίων αὐτοῦ γαμιων. Ἐν τῇ κάτω ᾠῃ τοῦ φ. 132α «Διαθήκη» ἦεις ἐπιγραφή ἀναφέρεται εἰς τὸ φ. 131α, ὡς τῶν φ. 132α—133β μεινάντων ἀρχῆθεν ἀγράφων, ἐν οἷς παρενεγράφη εἰτα δι' ἄλλης χειρὸς τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης περιγραφῆς τοῦ κώδικος.

57 (φ. 131α). Τύλοι ἐγγράφων. — 1 (φ. 131α). «Διαθήκη». — 2 (φ. 131β). «Ἀνααιρετικὸν προσόμιον». — 3 (φ. 135α). «Συμφωνία προσόμιον». — 4 (φ. 135α). «Προσόμιον περὶ ἀγανακτήσεως ἀποσπασθέντος ἐκκλησιαστικοῦ πράγματος». — 5 (φ. 135β). «Σιγγλλιον». Ἄρχ. Τῶν ὑποτελούντων ἐν τῷ μετὰ σώματος βίῳ πραγμάτων. — 6 (φ. 137α). «Σιγγλλιον συστατικόν». Ἄρχ. Κάλιστον δέπου τοῖς ἡ φρονοῦσι, καὶ κράτιστον. — 7 (φ. 137β). «Κωλυτικόν». — 8 (138α). «Τιμωρητικόν». — 9 (φ. 138β). «Ἀναίρεσις προγεγονότος τινὸς κακῶς καὶ ψευδῶς». — 10 (φ. 139α). «Ἄλλη». — 11 (φ. 139α). «Γράμμα ἱερατικὸν ὀφφίκου καὶ εὐεργετήριον». — 12 (φ. 139β). «Ἐξοφλητικόν». Τὸ ἐν τῇ κάτω ᾠῃ τοῦ φ. 139β «Συγχώρησις» ἀναφέρεται εἰς τὸ φ. 142α, τῶν ἐν τῷ μεταξύ φύλλον μεινάντων ἀρχῆθεν κενῶν, ἐν αἷς παρενεγράφησαν εἰτα δι' ἄλλης χειρὸς τὰ ἐπ' ἀριθ. ε' καὶ ς' ἐν τέλει τῆς παρούσης περιγραφῆς τοῦ κώδικος. — 13 (φ. 142α). «Συγχώρησις ἱερέως καθαιρεθέντος». — 14 (φ. 142α). «Προσόμιον καθαιρέσεως». — 14 (φ. 142β). «Συγχωρητικόν». — 15 (φ. 143α). «Ἀθώωσις». — 15 (φ. 143β). «Γράμμα συγχωρητικόν». — 16 (φ. 145 α). «Ἀπανταχοῦ». Ἄρχ. Ὁς ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ καὶ τῷ Γαλατῆ καὶ τοῖς περίε ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτεμοι Τέλ. οὗ ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν εἴτι σωτηρίῳ. — 17 (φ. 145β). «Ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν κατατρεχόντων τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν».

ἄρχ. Ὁ Κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐργασιοποιὸς κυριότης τῆς ἀγίας του ἐκκλησίας.— 18 (φ. 147α). «Ἀφορισμὸς κατὰ τῶν ἀναξίως, καὶ ἀκαίρως, καὶ αὐθαδῶς, καὶ διὰ ἰσχυρῶν μεσσιτῶν Ἱερουσαλίμων καὶ κατὰ τῶν συντρεχόντων αὐτοῖς Χριστιανῶν». Ἄρχ. Ἐντιμωτάτοι κληρικοί τῆς κοθ' ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.— 19 (φ. 150). «Ἀφιρωθείσης βεβαιωτήριον μητροπόλεως παρὰ τῶν Χριστιανῶν». Ἄρχ. Δεῖξόν φησι τὴν πίστιν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν σου. Ἐν ταύτῃ καὶ : διὸ καὶ ὡς ἐξ ἑνὸς ὁμοφώνου συνθήματος, ἀγαθῆς τε βουλῆς καὶ συγκρατήσεως διεγερθέντες ἅπαντες, κατὰ δὲ συγκαιρίαν καὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀγιωτάτου καὶ τρυφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱερουσαλίμων τοῦ συναδελφοῦ ἡμῶν Χρυσάνθου ἐκείσε παροδικῶς γενομένου . . . γνώμη καὶ τοῦ μακαριωτάτου ἀγιωτάτου καὶ τρυφωτάτου πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κύρ () καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων.— 20 (φ. 152α). «Βουλλα».— 21 (φ. 152α). «Ὁμολογία ἀρχιερέως».— 22 (φ. 152β). «Συμμαρτυρία».— 23 (φ. 152β). «Ἐνταλτήριον».— 24 (φ. 153β). «Κωρισμὸς γάμου».— 25 (φ. 154β). «Περὶ ἐπισημοσύνης». Ἐν τῇ φφ χειρὶ Κ. Σάθα «Περὶ χαριτζίου». Ἐν τέλει : *Κυρίλλου Πατριάρχου Δούκαρη ὑπογραφή*. Οὕτω καθάπερ παρακληθόμεθα ἐν ταύτῃ τῷ γράμματι βουλομένη γίνεσθαι, καὶ εὖ ἐκλῶς, καὶ οὕτως ἀποφαινόμεθα.— 26 (φ. 157β). «Ἐπιβεβαιωτήριον εἰς διαθήκην μετ' ἀφορισμοῦ».— 27 (φ. 158). «Ἀργία ἱερέως μετ' ἀφορισμοῦ». Ἐν ταύτῃ καὶ ἡ λέξις κακοκαπῆς.— 28 (φ. 158β). «Ἀφορισμὸς».— 29 (φ. 159α). «Διαζύγιον».— 30 (φ. 159β). «Ἐτερον».— 31 (φ. 159β). «Συστατικὸν ἱερέων ἢ ἱεροδιακόνων».— 32 (φ. 160α). «Ἐνταλτήριον».— 33 (φ. 160α). «Ὁμολογία χρεωστικῆ».— 34 (φ. 160β). «Ἐτερον ἐνταλτήριον».— 35 (φ. 160β). «Ἐπιστολὴ πατριαρχικὴ καὶ περὶ ἱερομονάχου τινός». Ἄρχ. Ἱερωτάτε μητροπολίτα Χίου ἐν γράμμα ἐλάδομεν εἰς εἶδος ἀναφορῆς ὑπογεγραμμένον παρὰ ἱκανῶν ἀρχόντων τῆς πολιτείας ταύτης, μὲ τὸ ὅποιον μᾶς ἀναγκάζουσι νὰ ἀπαλλοτριώσωμεν τῆς ἱερωσύνης τὸν ἱερομόναχον Πιπράλην, ὅτι αὐτὸς ποικιλόλλῃθι, λέγει, γυναικὶ διὰ καπηρίου.— 36 (φ. 162β). «Ἐπιστολὴ κατὰ ἱερέως τινός». Ἄρχ. γνωστὸν ἴστω τῇ ἱερωτηί σου, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ τῆς χώρας () τῆς ὑποκειμένης τῇ ἐπαρχίᾳ, καὶ μητροπόλει ταύτης παραστάντες ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν κριτηρίου, ὅσοι τε εὐρίσκοντα: ἐλὼ παχιζέβανιδες καὶ τουβαρτζίδες συμποσοῦμενοι ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν, ἔχοντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν τῶν ἐνευρισκομένων, ἐκίνησαν ἀγωγὴν ὁμοθυμαδὸν ἀπαξάπαντες κατὰ τοῦ ἐν τῇ ἐχθραίᾳ χώρας () εὐρίσκομένων παπᾶ Τίμου.— 37 (φ. 163α). «Ἐπιστολὴ περὶ διαξευξέως συνοικισίου τινός». Ἄρχ. Ἱερωτάτε μητροπολίτα Σμύρνης ὁ ἱσουλ Μπατίστας Τζίλκς ἐπικαλούμενος ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐνταῦθα κατὰ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς αὐτοῦ Κανίλας.— 38 (163β). «Κατὰ ἀρχιερέως καταπατοῦντος τῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν».— 39 (φ. 164β). «Ἐπιστολὴ σταλθεῖσα παρὰ τοῦ πατριάρχου πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς διὰ προμοῦτον (:)». Εἰς γράμμα τοῦ διαδεχθέντος τὸν Σεραφεῖμ Β' Ἰωαννικίου Γ' (1760) περὶ ἐράνων χάριν τοῦ πατριαρχείου.— 40 (φ. 165β). «Ἐπαρτοπικὸν σχολῆς» Σάμου.— 41 (φ. 166β). «Ἐπιστολὴ περὶ κοινού ἐράνου». Γράμμα πατριάρχου περὶ ἐράνου χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετ' ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως δι' ἀναουστάσεως τῆς ἱερᾶς συνόδου, πρὸς ὧραν καταργηθείσης δ.α τῆς ὑπὸ τῶν κρατούντων ἀπαγορεύσεως ἐνδημίας ἀρχιερέων ἐν Κωνσταντινουπόλει.— 42 (φ. 167β).

«**Ἀπόδειξις**». **Ἀρχ.** Ἱεροστατοὶ μητροπολίται καὶ ὑπέρτεροι () διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἀποδείξεως προτίθησαν ἀεικρινῶς τὴν ἀρχιερωσύνην ἡμῶν, ὡς κύριον τῆ ἑξ ἡμέρῃ τῆς Τεσσαρτάου συνελθόντες εἰς τὸ κωνάκιον τοῦ συναξαρίου ἡμῶν ἱεροστάτου μητροπολίτου Λέου ἐφορήσαντες ἀκριβῶς, καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας τὴν διαφορὰν τοῦ (μενον) ἀπὸ ἔχει μετὰ τοῦ (μενον) διὰ τὰ ἄνω ζητεῖ ἢ (μενον) ἀπὸ ἀπορροιστούμενα αὐτῷ ἐπὶ ἡμολογηθῶν ἀνομογράφων, καὶ ἐμπαρτήρων παρὰ τῆς μητροπολίως Σοφίας. — 43 (φ. 168α). «**Ἀπανταχοῦ**». **Ἀρχ.** Οἱ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μητροπόλει (δαίτης) καὶ τῶν περὶ γύρωθεν ἐπισημώτατοι κληρικοί. — 41 (φ. 169α). «**Ἐκδοσις**». **Ἐχει ἔοδε** Ἡ αἰτιότης ἡμῶν διὰ τῆς πα ούσης ἡμετέρας πατριαρχικῆς ἐκδόσεως, προτιπύεται καὶ κλίμα ἐίδωσι σοι τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπίσκοπῳ Κυδωνίας καὶ συναξαρίου ἡμῶν ἀγαπητῷ κύρ Μαρτινικῷ, ὡς αἰετον, ἤτοι τῆ Κυριακῇ κατὰ τὴν ἐνάτην τοῦ ἡῶν τρίτοντος. ἀπὸ τῶν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου κατὰ τὸ Τέσσαλλι, ἐκτελέσης ἐκεῖ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν μυσταγωγίαν ἀρχιερατικῶς ἀνω τῆ τοῦ περὶ συναξαρίου ἐγκαθιδρόσεως, εὐλογῆσης τε καὶ χρισίσης τοῦ ἐκεῖ Χριστιανούς καὶ μνημονύσης τοῦ ἀνθρώπου τοῦ προσηκοῦ : δουλ : τοῦ θεοῦ () ἐπὶ τοῦτο γὰρ σοὶ ἔδοθη καὶ ἡ παρῶσα ἡμετέρα πατριαρχ : ἐκδοσις. — 45 (φ. 169α). «**Γράμματα περὶ κληρονομίας**». «**Περὶ πατρὸς ἀκλήρον καταλιπότης ἕνα τῶν εἰδῶν αὐτοῦ χωρὶς τινος εὐλόγου αἰτίας**». — 46 (φ. 169β). «**Περὶ ἐπιτρόπου διορισθέντος παρὰ πατρὸς εἰς τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, καὶ ὡς ἐπισκέπτηται μετὰ θανάτου αὐτοῦ τὰ ὄρφανὰ αὐτοῦ τέκνα, εἴτα δὲ μὴ βουλομένου ἀποδοῦναι σὺν τὴν περιουσίαν**». — 17 (φ. 171β). «**Περὶ κληρονομίας ἀνδρὸς ἀτέκνου, καὶ ἀδιαθέτου θανόντος, καὶ καταλιπόντος γυναῖκα, καὶ ἀδελφούς κληρονομοῦς, καὶ τῆς γυναικὸς διὰ τὸ ἐπιλητακῶν πάθος μὴ δικαιουμένης λαβεῖν τὸ διὰ φυλακὴν χηρείας νενομισμένον τεταρτημόριον, διορισμὸς εὐλογοφανῆς περὶ τούτων**». — 48 (φ. 173β). «**Περὶ προικὸς γυναικὸς, καὶ τῶν πρὸ γάμου, καὶ μετὰ γάμον αὐτῆς δωρεῶν, ὅτι προτιμῶνται τῶν χρεῶν τοῦ ἀνδρός**».

ι' [φ. 176]. «**Χρυσόβουλλον αἰθεντικόν**». «**Ἐν Χριστῷ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ἐπιβεβαιοῖ. Ἰωάννης Νικόλαος Ἀλεξάνδρου βασιβόδας ἐλέω θεοῦ αἰθέντης καὶ ἡμερῶν πάσης Οὐγκροβλαχίας**». **Ἀρχ.** Ἡ τό γένεια, ἤτοι τὸ καλὸν γένος τινὶ λεγόμενον, καλὸν μὲν, ἀλλὰ προγόνων ἀγαθῶν. Περὶ συστάσεως σχολείου ἐν Σέρραις. Ἐξεδόθη τῷ 1732. Ἐπογεννημένον βασιβαιοῦσιν ὁ Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος καὶ ὁ Ἱερουσόλων Χρόσανθος.

ισ' (φ. 178β). «**Ἐλεημοσύνη καὶ ἀφιέρωσις τοῦ ἐν Λέω κτητορικῶ καὶ τοῦ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς κατὰ τὴν Ἀττικὴν, γενομένη ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Νικολάου βασιβόδα εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον**». **Ἀρχ.** Τὸ τῆς Ἐλεημοσύνης θεοσιώτων γένμα. **Τέλ.** Ἐν τῇ κωνσταντῆ ἡμῶν καθίδρα. ἤτοι ἐν Γλασίῳ, πρὸς κατὰ μῆνα Μάιον

ιβ' [φ. 181α]. «**Γράμμα ἀφιερώσεως γεροντὸς καὶ γεωφῆν ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπὸ τοῦ Σταυροπολεως Ἰωαννικίου περὶ ἰδρύσεως παιδοχέτου καὶ ναοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ**». **Ἀρχ.** Θεὸν τε γένηται ἢ εἴη. **Τέλ.** Ἐν ἔτει ρεβγ'. **Ἐκεῖται** «**Κατὰ τὴν περὶληψιν τοῦ ἀνωτέρου ἐγένετο τὸ παρὸν αἰθεντικόν χρυσόβουλλον, ἐπιβεβαιωτικὸν τῆς ἀφιερώσεως ταύτης**». **Ἀρχ.** Πολύτροκα μὲν ὑπάρχουσι καὶ πολυμετῶ.

ιγ' [φ. 189α]. «**Σιγιλλιώδες διατάξιν αἰθεντικῶ**». [**Πατριάρχου Σα-**

μουήλ Α'] περι δύο ναῶν ἰδρυθέντων ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Οὐγκροβλαχίας Ἰωάννου Μιχαήλ. Διακοβίση ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Ῥωμάνου. Ἐν τῇ ἀνω ρα χειρὶ Κ. Σάθα οὐκ ὀρθῶς. Ἐπί Σαμουήλ Α' τοῦ ἀπὸ Δέρκων. Ἄρχ. Φρονήσιως ἀρα ἐντελοῦς καὶ θείου ἔργου πεπληρωμένης φυγῆς. Τέλ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψξγ'.

ιβ' [φ. 194α]. «Σχολείου σιγγλιωῶδες» μὴ μνημονευομένου [Πατριάρχου Σαμουήλ Β']. Ἐν τῇ ἀνω ρα χειρὶ Κ. Σάθα οὐκ ὀρθῶς. Ἐπί Σαμουήλ Β' τοῦ Ἡπειρώτου. Ἄρχ. Οὐδὲν οὕτως ἱσχυρὸν οὐδ' ἀνσίμῶν τε καὶ τεισεουργῶν ὡς τῶν καλῶν ἔσονται. Τέλ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψθ'.

ιγ' [φ. 196β]. «Προσίμιον χρυσοβούλλου συστατικοῦ σχολείου» μὴ μνημονευομένου. Ἄρχ. Ἐστὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῇ μετὰ σέμματος τῶδε βίαι καλῶν.

ιδ' [φ. 197β]. «Ἄλλο» Ἐπί συστάσει σχολῆς. Ἄρχ. Ἐστὶ μὲν πολλαχῶς συναρχαῖν εἶδος τὴν ἀπὸ τῆς ἱερᾶς σπουδῆς ἀρτίκιαν. Ἐν τέλει. Τὸ παρὸν εἰς τὰ 282 εἰλόα τοῦ μεγάλου σηματοματαρίου εἰρήσκιται.

ιε' [φ. 199α]. Εἰς κτήσιν ναοῦ προτροπὴ βοηθείας περὶ εἰσφορῶν χάριν ἐκκλησίας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἄρχ. Φανερόν ἐστι πᾶσι τοῖς εὐσεβίστιν διὰ μὴ κίνενα εἶλο πράγμα ε. τ. η. ἀκρίται ὁ θεὸς τόπον ἔσον μετὰ τὴν ἐλαχιστότην. Ἐπονται ἄλλαι προκλήσεις εἰς Ὀληροσάνην ὑπὸ τὰς ἐπιγραφὰς «Ἐτερο» [φ. 199β]. «Ἄλλο» [φ. 200α], «Ἄλλο» [φ. 200α] καὶ ἕτεραι πέντε ἀνεπίγραφοι |200β-281|.

ιη' [φ. 203α]. «Εἰς πρόκλησιν πατριάρχου». Ἄρχ. Ὁν τρόπον ὁ πῶριτος στίλος ἐκ θεοῦ δέδοται. Ἐπεται [φ. 204α] «Ἐπιτροπικόν». Ἄρχ. Ἡ ταπεινότης ἢ ἐμὴ ἔχουσα λαβεῖν ποσότητα ἄσπερον παρὰ τοῦ τιμιωτάτου πραγματευτοῦ ποσότητι υἱοῦ τοῦ Χατζῆ Ἀδράμη Ἰακώβουγλου.

ιθ' [φ. 205α]. «Ἐπιστολὴ Βενιαμὴν πρὸς τὸν ἅγιον Ἐφέσου». Ἀπολογία περὶ τινος συκοφαντηθέντος αὐτοῦ λόγον, τινὰ περὶ τῆς σχολῆς Κυδωνιῶν καὶ διδασκάλου Ἰακώβου. Ἄρχ. Ἐδόχθη μετὰ τοῦ προέχοντος σέβας τὴν παρὰ τῆς προκλήσεως μοι παντρώτητος. Τέλ. Ὁ δὲ κύριος Ἰάκωβος ἀγνοεῖ διὰ ἐξητήθη καὶ διὰ γραμμάτων καὶ δι' ἀγγέλου, ἔνθα τὰ τούτου εἶλη διὰ τὴν αἰγίδα τοῦ Λιῶς δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθωσι, πλην δύνανται τις ζῆν, νομίζω, καὶ διὰ μόνης τῆς Γαλλικῆς διαλέκτου, ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐγκαταλείπω αὐτῇ τῇ ὡσὲν τὴν σχολῆν, ἀλλ' ἵνα μὴ οἱ ἐκ διαφόρων τύπων συναθροισθέντες μαθηταὶ διασκορπισθῆσονται, ἵνα μὴ συμβῆ ἐρήμωσις τῆς ἐνιαυθα σχολῆς δίκαιόν ἐστιν ἀναμείναι ἀντικατάστασιν ἰτέρου διδασκάλου καὶ ἵσως αὐτῇ ἢ φροντισὶ οὐκ ἐστὶ ξένη τῆς τοῦ ἁγίου Ἐφίσου.

Ἐπεται «Τῷ ὑψηλοτάτῳ, εὐσεβεστάτῳ καὶ εὐμενεστάτῳ ἡμῖν Αὐθέντη καὶ ἡγεμόνι Μεγαλοπρεπεστάτῳ πάσης Οὐγκροβλαχίας Κυριῷ Κυριῷ Ἰωάννη Ἀλεξάνδρῳ Κωνσταντίνου Μουρούζη βοεβόδα. Δουλικῶς». Μόνον αὕτη ἢ ἐπιγραφὴ.

Ὁ κώδιξ εἶνε γεγραμμένος διὰ διαφόρων χειρῶν, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ἔγγραφα κυρίως ἀντεγράφησαν ὡς τύποι· διὸ ἐν ταῖς πλείσταις ἔχουσι ἀντικατασταθῆ τὰ κύρια ὀνόματα διὰ () ἢ ἔχει ἀφεθῆ κενὸς ὁ δι' αὐτὰ χώρος. Ἀλλαχοῦ δὲ περιορίσθη ὁ ἀντιγραφεὺς εἰς τὸ ῥητορικὸν προσίμιον καὶ μόνον, περικοπόμενον διὰ βραχυγραφικοῦ κ. τ. λ. παραλειπομένων δυατωχῶς τῶν κατὰ τὸ κύριον θέμα. Οὐχ ἦντον εἶνε ἀξία ἐκδόσεως τὰ σιγγιλια, τὰ ἀθηνικά χρυσοβούλλα καὶ οὐκ ὀλίγαι τῶν ἐπιστολῶν, ἰδίως αἱ ἐν τῷ ἔδαφίῳ ζ'. Μελέτης δὲ χρῆζουσι καὶ αὐτοὶ οἱ τύποι πατριαρχικῶν καὶ ἄλλων

εγγράφων ὡς οὐκ ὀλίγα περιέχοντες τᾶς γνώσεως ἐν σχέσει πρὸς τὸ κανονικὸν δίκαιον καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγράφοις μείναισι φύλλοις παρενεγράφησαν διὰ διαφορῶν χειρῶν τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος τελευτῶντος ἢ ἐνίστε τοῦ δεκάτου ἐνάτου ἀρχομένου πλην τινῶν ἤδη ἀνωτέρω καταλεχθέντων τὰ ἐξῆς· α' [φ. 2α]. «Περὶ Ἰνδικτιῶνος». — β' [φ. 47β καὶ συνέχεια ἐν φ. 51β]. «Πρότασις» κ' — πθ', εἰς ἧς ἔπεται «Δεῖξις». Τούτων πρότασις Πστ'. Εἰς τὴν ἐν τῷδε τῷ βίῳ εὐδαιμονίαν ἀναγκαῖα ἐστὶν ἡ ἀνδρία μετὰ τῶν ὑλ' αὐτὴν ἀρετῶν «Δεῖξις». Ἀρχ. Ἀνδρία ἐστὶ διάθεσις τῆς ψυχῆς. — γ' [φ. 74α]. «Γόσπαρις κατὰ Ἑλλήνων». Ἐχει δὲ ὧς ἑγὼ ἀδυνατῶ οἱ ἀπόγονοι τῶν θαυστῶν Ἑλλήνων Κύριε Καπετανάκη, καὶ μοὶ γνωρίζω χάριτας. διὰ τὴν ἣν χάριν ἐποίησάς μοι κοινολογῶν καὶ εἰς ἄλλο γένος τὴν μικρὰν μου γνώσιν περὶ τῆς Γεωγραφίας καὶ κρίσεως τῶν γῆινων κατοίκων· ἐνεστὶν, ὡς φαίνεται, ἐκ φύσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ καὶ ἠδύνηται ὅταν ἄρᾳ ἑαυτὸν ἐπαινούμενον· κατὰ τοῦτο λέγω σοὶ γνωρίζω χάριτας· μετ' ὕπνου ὅμως ὄχι ὀλίγον, ὅταν ἀναίρῃς τὴν περὶ τῶν Ἑλλήνων κρίσιν μου, λέγων, ὅτι ἐγὼ ἀπεφάσισα ἐς τ' ἐμοῦ ταμίου, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἄχθος ἀγούρης, καὶ ὄχι ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων· διότι ἂν ἐγὼ εἶπον περὶ τῶν Ἑλλήνων. Μένει οὕτως ἀτελής. — δ' [φ. 93αβ]. «Κέρκυρα». Εἶδησις περὶ ἀγγελλομένης ὑπὸ τοῦ Στυλιανοῦ Δώρα Προσαλέντη ἐκδόσεως Ἑφημερίδος φιλολογικῆς καὶ οἰκονομικῆς εἰς ἰταλικὴν καὶ γραικικὴν διάλεκτον. — ε' [φ. 93β]. «Νίζνα». Περὶ καταθέσεως 50 χιλιάδων ρουβλίων ὑπὸ τῆς αὐτόθι κοινότητος τῶν Γραικῶν χάριν τῆς ἐν αὐτῇ σοὶ τάσης νεᾶς σχολῆς. — ς' [φ. 132β]. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Ποσὴ ἠδονή, πόσῃ χαρὰ, μοὶ προξένησεν ἄμα ὅπου ἔλαβον τὸ ἀδελφικὸν της. Τέλος. Τῷ φιλοστοργωτάτῳ καὶ κατὰ σέρεα πατρὶ μου κυρίῳ Σπύρῳ, Προς[κυνῶ]. Ἐπιστέλλονται προσκυνήματα εἰς τὸν διδάσκαλον κύρ Διονύσιον. Ἴδε καὶ τὰ ι', ια'. — ζ' [φ. 140α]. «Τὴν ὑμετέραν σοφολογιότητα αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῆ' μου τῇ ψυχῇ μετὰ τοῦ διακαοῦς πόθου κατασπαζόμενος προσάγορεύω». Ἀρχ. Ἐὰν ἦτον δυνατόν εἰς τὴν φύσιν καὶ μεταβάλλεται ἐνίστε. Ἴδε καὶ ς', θ', ι', -η [φ. 141α]. Ἀνεπίγραφος ἐγκύκλιος ἀρχιερέως ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μεσσηνίαν μοναστηρίου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου διὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις πατρὶ κύρ Σαμουὴλ. — θ' [φ. 141β]. Ἀναφορὰ πρὸς εἰρηνοδίκην. Τέλ. Τῆς ὁ Ἀπριλίου 1832 ἐν Σχοπέλο· Τύπος. — ι' [φ. 174β-175α]. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος μαθητοῦ τῆς σχολῆς-Κυθωνίων πρὸς σεβασμιότητα, παρ' ἧς ζητεῖ βοήθημα καὶ βιβλία. Ἀρχ. Εἶναι ὁμολογούμενον κατὰ πνεῦμά μοι πάτερ. Γέγραπται τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ τὰ ς', ια', ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐν δ' φ. 49α-51β. — ια' [φ. 175α-β]. Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος τοῦ αὐτοῦ περὶ βοηθείας ἀτελής. Ἀρχ. Εἶνος βέβαια τῆς φιλίας ἤθελον εἶναι. Γέγραπται τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ τὰ ς', ι' ὡς καὶ τὰ ἀνωτέρω ἐν δ' φ. 49α-51β. — ιβ' [φ. 188β]. Τύπος ἐπιγραφῆς καὶ προσρήσεων ἐπιστολῶν εἰς ἀρχιερεῖς καὶ «εἰς πατριάρχην». — ιγ' [φ. 198β]. «Τύποι ἐπιγραφῆς καὶ προσρήσεως εἰς πατριάρχην». — ιδ' [φ. 201β]. «Τὴν πανοσιότητά σας ὡς εἰκὸς προσκυνούμεν. Ἐντέλλεται ἡ χάριν κοιτοῦ μὴ μνημονεμένου πληρωμὴ ποσοῦ τινος πρὸς τοὺς δίδοντας τὸ παρὸν Χατζῆ Λατρί καὶ Χοτζῆ τοῦ Βανίς· σερβάριδες μας. — ιε' [φ. 202α]. «Τὴν ὑμετέραν τιμιότητα ἐκ μέσης ψυχῆς ἀσπαζόμενος προσάγορεύω σὺν τῷ Χριστὸς ἀνέστη». Ἀρχ. Εἶητι ἵναί·

ωνται. Τέλ. 1817 Ἀπριλίου 8. Κιόρκιας. Τῆς ὑστεραίας τιμωρίας κατὰ πάντα πρόθεμα: Γρηγόριος διδάσκαλος. Ἀγγέλλεται ἡ εἰς τὸ σχολεῖον τῆς γείτονος ἐπισκοπῆς τοῦ μη ἀνομαζομένου ἀρχιερέως ἀποστολὴ τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἐπιστολογράφου σοφολογιωτάτου Γρηγορίου. ὡς διδασκάλου συμφωνηθέντος διὰ τὰ ἀλλοτρίων χρόνων ἐπὶ μισῶν ἐπιτοκισίων γροσίων. Ἴδε καὶ ιε' — ιε' [φ. 202β] «Διαθήκη». Τύπος: Ἐν τῇ ἄνω ἢ ἄλλῃ χειρὶ 1814 Μαΐου. 20 κατο-
τετέκη εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Κόμης μὲ μισθὸν τὸν κατ' ἕκαστον χρόνον γροσίων. Αἱ τέσσαρες τελευταῖαι λέξεις διακρίνονται, καθὼς διαγεγραμμέναι, ἀλλ' ὅπως ἀφαν-
ῆς εἶνε ὁ ἐπ' ἴσης διαγεγραμμένος ἀριθμὸς τῶν γροσίων. Κάτωθεν δὲ τοῦ
1817 Μαΐου 7

τῶν 1814 Μαΐου 20 Ἀναφέρονται δὲ ταῦτα προφανῶς εἰς τὸν διδάσκαλον
9613 17 [ἐκ τοῦ Ο].

Γρηγόριον περὶ οὗ ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ ιε'. — ιε' [φ. 203β]. Διαθηκῶν δύο
ἄλλοι τύποι τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ ἡ ἀνωτέρω ιε' καὶ ἡ κατωτέρω ιθ'. — ιθ'
[φ. 201β]. «Ἴσον τοῦ μπουγιουρούδιου». Ἐξεδοθη ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνη-
μονι Τόμ. 1Β'. — ιθ' [φ. 207β]. Τύπος διαθήκης. Τῇ αὐτῇ χειρὶ καὶ αἱ ἀνω-
τέρω ιε'. καὶ ιε'. — κ'. [ἐν παραφύλλῳ 1β καὶ συνέχεια ἐν τῷ κάτω ἡμίσει
τῶν φ. 207β καὶ 208α καὶ ἐν φ. 208β] Συνοδικὴ ἐγκύκλιος περὶ ἐλεῶν χάριν
τῆς ἐν τῇ νήσῳ Σίρα τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρου ἐκκλησίας τῆς Ζωαρχικῆς Τριάδος,
περιπεσοῦσις μὲν πρὸ χρόνων τινῶν εἰς χεῖρας ἑτεροδόξων, ἀλλ' ἀπαλλα-
γείσης καὶ χορηγούσης ἀνακαινίσεως αὐτῆς ἐν μηνὶ Ἰουνίου θ'. Ὁ Κτιστικὸς Ἰω-
αννίκιος, ὁ Ἐπίσκοπος Διονύσιος, ὁ Ἡεροκλῆσις Μελίτιος, ὁ Κυζικίου Κωνσταντῖος, ὁ Νι-
κομαχεύσις Ἀθανάσιος, ὁ Νικαίσις Μακάριος, ὁ Χαλκηδόνος Γεράσιμος, ὁ Βεζύβιας Ζα-
χαρίας, ὁ Ηεροναξίας Ἰερόθεος, ὁ Σίφνου Καλλίνικος, ὁ Ἀνδρου Διονύσιος, ὁ Τίου Γα-
βριέλ. ὁ Μ. πολέμησις Καλλίνικος, ὁ Μηθύμνης Παρθένιος. Ὑπογραφή πατριάρχου
λείπει, ἀσχετον δὲ εἶνε πρὸς τοῦτα τὸ ἐν τῷ ἄνω ἀριθμοῦ παραφύλλῳ τῷ
συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθεν πινακίδι Γρηγόριος ἐπίσκοπος ἡμεῶν ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-
τίας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. — κα' [φ. 208β]. «Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάν-
δρου Μαυρομορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ γε-
νικοῦ ἐρμηνέως τῆς κραταιᾶς βασιλείας». Πένσε παραπέμπων εἰς σελίδας
τοῦ κώδικος, ὅστις ἔφερον ἀρχῆθεν ἀριθμησιν κατὰ σελίδας.

Ἐν φ. 208: τὰ ἐξῆς. α') Τῷ πανοσιολογιωτάτῳ μουσικολογιωτάτῳ ἀγίῳ
προηγουμένῳ τῆς μεγίστης Λαύρας κυρίῳ μοι κυρίῳ Γρηγορίῳ τῷ σεβασμιω-
τάτῳ μοι. 1815: Αὐγούστου: 13-. β') Ἀγαθὸν τὸ ἐρθεῖσιν κτλ.

γ') Οἶνος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἡ περὶ Κύπρον ἐρωτὴν
ταχὺ εἰσπέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Ἀθήναι.

δ) 1815 Νοεμβρίου 9 ἐπίστροφα πάλιν εἰς τὸ σχολεῖον ὅπου καὶ κατ' αὐτὰς τὰς
ἡμέρας ἦλθεν ὁ Νικόλαος Εὐστρατίου καὶ μοὶ ἐνεγίρισεν καὶ ἐν ταύτῳ: Νοεμβρ: 14.
Ἐν δὲ φ. 208β ἄνω 1814: μοὶ ἔγει ὁ Μανώλης Κωνσταντῆ. γροσίων 18: Μαΐου
26. 1815: Ἐλαθὸν παρὰ τοῦ Γεωργίου παπᾶ Ἰουλίου: 15 γρ. 50 Φεβρουαρίου: 1815.
Ἐλαθὸν διὰ τὰ μελετᾶ κάποιον Γεωργίου. Ἐν φ. 1α ἄνω νηστεία. ἐγκράτεια. 1811:
Ἰουλίου 16.

Στάχσις ἐκ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύθους μεθ' ἄλλων
ἀποτυπωμάτων. (Ἔπεται συνέχεια)